

— Назва з екрана.

2. Моссаковський В. Аналіз матеріальних витрат [Текст] / В. Мосаковський // Бухгалтерський облік і аудит. — 2006. — №8. — С. 12—16.

Федорчук Уляна

студент магістратури

Подільський державний аграрно-технічний університет

м. Кам'янець-Подільський

ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ НА ПІДПРИЄМСТВАХ

Загальновідомо, що основна функція засобів праці полягає в довгостроковій участі у виробничому процесі, значення якої взаємопов'язане із вчасним і повним отриманням результатів ведення господарської діяльності підприємства.

Питання обліку основних засобів розглядалось багатьма вченими. Особливо слід виділити роботи таких провідних економістів, як Г.В. Власюка [3], О.І. Зиміної, В.А. Замлинського [4], Т.С. Муріної [5], А.П. Панасенка [6], І.В. Петрової [7], Ю.О. Шуліки [8], О.Г. Лищенко та інших. Незважаючи на дослідження даного питання, кожне підприємство має свої особливості і потребує конкретних заходів щодо вдосконалення обліку основних засобів.

Вивчення теоретичних положень, опублікованих праць вітчизняних і зарубіжних вчених свідчать, що облік засобів в останній час дещо ускладнився, а ряд проблем негативно впливають на процес управління виробництвом, знижуючи ефективність використання основних засобів. До кола таких проблем можна віднести [6, с. 408]:

- різні підходи до термінології та визначення сутності основних засобів у фінансовому обліку й системі оподаткування;
- проблема оцінки основних засобів;
- проблеми підвищення інформативності первинних документів з обліку основних засобів;
- проблема інформаційного забезпечення управління матеріально-технічною базою.

Окремою групою є проблеми складності оцінки основних засобів, які полягають у виборі вартості, за якою слід їх вимірювати.

Згідно норм П(С)БО 7 «Основні засоби» підприємства можуть використовувати два види оцінки вартості основних засобів: за первісною або за справедливою вартістю [2]. Традиційним і найбільш методично розробленим способом оцінки в національній обліковій практиці є відображення основних засобів за первісною вартістю, яка складається з фактичних витрат на їх виробництво і придбання.

Проте при оцінці основних засобів в умовах інфляційних процесів застосування первісної вартості може привести до негативних наслідків.

Основними проблемами, на думку Г.В.Власюка, що виникають в процесі оцінки за справедливою вартістю основних засобів, є [3, с. 33]:

1. На сьогодні відсутні методичні основи обґрунтованого визначення вихідної оцінки основних засобів, що є досить важливим.

2. Використання поняття «справедлива вартість» в П(С)БО, оскільки ринкові ціни не можна назвати справедливими, так як вони не можуть бути одночасно справедливими для двох учасників ринку – продавця і покупця.

3. При виборі об'єктивного методу оцінки основних засобів необхідно мати на увазі, що не існує такої оцінки, яка б задовольняла вимоги всіх без винятку користувачів фінансової звітності.

Облік основних засобів повинен здійснюватися відповідно до умов чинного законодавства і складається з таких частин [4, с. 18]: введення в експлуатацію об'єктів основних засобів; поліпшення та ремонту об'єктів основних засобів; ліквідації об'єктів основних засобів; нарахування амортизації основних засобів.

При проведенні дослідження були виявлені наступні недоліки в обліку основних засобів :

– у первинних документах з обліку основних засобів не всі реквізити заповнені, значна кількість інвентарних карток мають тільки електронний вигляд;

– на більшості підприємств не використовується рахунок 286 згідно з законодавством переведення основних засобів до необоротних активів і груп вибуття при реалізації;

– внутрішнє переміщення об'єктів не завжди оформлюється Актом приймання-передачі (внутрішнього переміщення) основних засобів тощо;

– використовуються документи для обліку основних засобів які більшість підприємств використовує для обліку запасів (М-4 та ін.).

Структура документів і реєстрів з обліку основних засобів показує, що, з одного боку, вони містять застарілі показники, які не формують підсумкової, узагальнюючої інформації, а з іншого – у них відсутні показники, необхідні для складання звітності в умовах застосування П(С)БО 7 «Основні засоби», тому носії інформації з обліку основних засобів потребують удосконалення як щодо складу, так і щодо змісту.

Одним з проблемних питань залишається порядок визначення ліквідаційної вартості основних засобів через складність оцінки активів у майбутньому. Завдяки централізованим нормам усереднених відсотків ліквідаційної вартості основних засобів по групах для усіх підприємств визначення вартості, яка амортизується, матиме більш об'єктивний характер, зникнуть розбіжності у сумі ліквідаційної вартості одних і тих же активів, спроститься порядок її визначення, що приведе до підвищення якості облікової інформації [6, с. 409].

Варто звернути увагу на зміни, насамперед, у частині підвищення

оперативності та ефективності обліку основних засобів підприємств, що вимагає вирішення таких завдань [7, с. 416]:

– дослідження діючої методики нарахування амортизації й обліку зносу основних засобів та аналіз діючої організації;

– дослідження діючої методики нарахування амортизації й обліку зносу основних засобів;

– методики обліку основних засобів, впливу на них змін податкової політики та виявлення шляхів її вдосконалення.

Організацію обліку основних засобів потрібно будувати із урахуванням таких основних факторів: 1) довготривалого терміну використання об'єктів, протягом якого їх необхідно обліковувати; 2) технічно складної та багатокомпонентної будови, яку необхідно детально відображувати в облікових регістрах; 3) необхідність проведення ремонтів, реконструкції, модернізації основних засобів призводить до зміни їх первісних характеристик, які потрібно своєчасно відображувати у регістрах обліку; 4) коштовність об'єктів вимагає адекватної організації процесів їх приймання, списання, а також і обліку наявності, які б забезпечували їх цілісність і збереження у робочому стані [5, с. 389].

Реалізація вищенаведених дій дасть змогу удосконалити організацію та методику обліку та аналізу основних засобів, підвищити їх інформативність і прогнозувати ефективність їх використання на підприємстві.

Список використаних джерел

1. Податковий кодекс України : офіц. текст : за станом на 13.11.2013 р. [Електронний ресурс] : Верховна Рада України; Кодекс України, Закон, Кодекс від 02.12.2010 № 2755-VI. — Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (дата звернення 15.12.2013 р.). — Назва з екрана.

2. Про затвердження Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 : Мінфін України; Наказ, Положення від 27.04.2000 № 92. : за станом на 09.08.2013 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00> (дата звернення 15.12.2013 р.). — Назва з екрана.

3. Власюк, Г.В., Шляхи вдосконалення обліку основних засобів / Г.В. Власюк, О.І. Зиміна // Держава та регіони. — 2008. — №4. — С. 32—36.

4. Замлинський, В.А. Облік основних засобів: переосмислення принципів та завдань [Текст] / В.А. Замлинський // Облік і фінанси АПК. — 2010. — № 1. — С. 18—23.

5. Муріна, Т.С. Шляхи ефективності використання основних засобів на промисловому підприємстві [Текст] / Т.С. Муріна // Держава та регіони. — 2009. — № 6. — С.387—390.

6. Панасенко, А.П. Проблеми основних засобів у бухгалтерському обліку / А.П. Панасенко // Держава та регіони. — 2008. — №3. — С.407—410.

7. Петрова, І.В. Удосконалення обліку амортизації основних засобів як

складової витрат підприємства [Текст] / І.В. Петрова // Держава та регіони. — 2009. — №3. — С.414—417.

8. Шуліка, Ю.О. Удосконалення обліку й аудиту основних засобів на прикладі ДП «Гірник» [Текст] / Ю.О. Шуліка, О.Г. Лищенко // Держава та регіони : Економіка та підприємництво. — 2010. — №4. — С. 201—205.

Чернявська Тетяна

магістрант

Голуб Наталія

к. е. н., доцент

Таврійський державний агротехнологічний університет

м. Мелітополь

ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ НА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

В сучасних умовах господарювання, сільгоспвиробники зіштовхуються з низкою проблем, які підстерігають їх у процесі здійснення підприємницької діяльності, зокрема в частині обліку витрат. Виділимо основні з них:

- природні фактори: температура повітря і ґрунту, рівень опадів, біологічний склад мікроелементів у ґрунті тощо;
- несвоєчасне забезпечення управлінського персоналу інформацією;
- нестабільна динаміка рівня цін на сільськогосподарську продукцію.

Намагатися згладити вплив цих проблем на виробництво продукції – це завдання управлінського персоналу. Адже саме цей відділ працівників підприємства є відповідальним за облік витрат.

Саме тому, у процесі облікової роботи, значну увагу потрібно приділяти частині управління витратами.

Термін «витрати», згідно Національних стандартів бухгалтерського обліку НП(С)БО 1«Загальні вимоги до фінансової звітності» та П(С)БО 16 «Витрати», визначається як зменшення економічних вигод у вигляді вибуття активів або збільшення зобов'язань, які призводять до зменшення власного капіталу (за винятком зменшення власного капіталу за рахунок його вилучення або розподілу власниками).

Управління витратами – це процес цілеспрямованого формування витрат за їх видами, місцями, носіями та постійного контролю рівня витрачання ресурсів і стимулювання економії. Встановлено, що від рівня операційних витрат істотно залежать ефективність функціонування підприємства та його конкурентоспроможність. Тому управління витратами є важливою функцією економічного механізму кожного підприємства [1, с. 22].

Основними принципами управління витратами є: